

‘అబ్బాయ్! ఆయనవస్తే బాగా మర్యాదచెయ్యాలిరా! ఏవడలైనా పూరిలైనా పిండివంటగూడా చెయ్యాలిరా! నువ్వారోజున సెలవుతీసుకో. లేకపోతే యింట్లో అవీయవీ సర్దాలిసివుంటుందిగూడాను. అసలేప్పడొస్తారేం అయన’ అన్నది కృష్ణవేణమ్మ.

‘మామయ్య కనుక్కుని వుత్తరంరాస్తానన్నాడమ్మా! వస్తుంది వుత్తరం. నేనారోజున సెలవెందు కమ్మా? ఆక్కర్లేదులే. అయినా అప్పటి వీలునుబట్టి ఒకపూట తీసుకుంటే తీసుకుంటాలే. పూరిలవీ రండు మూడురకాలు చెయ్యి. ఆ విషయంమాత్రం ఆయనకు తెలీకుండావుండేట్టు చెయ్యాలి మనము. ‘దాయాధులుంటే అన్నిహోత్ర మక్కర్లేద’న్నారు పెద్దలు. పూల్లో దాయాదులు చెపుతారేమో జాగ్రత్తగావుండాలి మనం’ అన్నాడు రామారావు.

‘ఆ. ఎక్కడికల్తాడులే తెలియటానికి. భోంచేసి యిక్కడై పడుకుంటాడు. తరవాత ఫలహారం చేస్తాడు. మామయ్యకుమాత్రం తెలేదావీ? మామయ్య ఆయనా మాట్లాడుతూ అక్కడై కూచుంటారు’ అని కృష్ణవేణమ్మ అంటూండగానే ‘సార్’ అని పోస్తువాడు వుత్తరం పడేసిపోయాడు. రామారావు దాన్నిలా చదివాడు.

చిరంజీవి మా మేనల్లుడు శ్రీకంఠం రామారావుకు అనేక ఆశీర్వచనములు ఉభయకుశలోపరి.

నే నాయనకు వుత్తరంరాసి కనుక్కుంటే యివ్వాలి ఈపూటనే యిక్కడికి వస్తాననీ, రేపు మీయూరు కలిసి వెళ్ళామనీ, వుత్తరంరాశాడు. రేపు పదిగంటలబండికి మేము వస్తాం. జాగ్రత్త.

ఇట్లు,

యస్. శంకర రావు.

౨

అసలు కృష్ణవేణమ్మ గారి భర్తవున్నప్పడు చాలా ఆస్తివుండేది. అది చాలావరకు రామారావు బి. ఏ. చదువుకు ఖర్చుపడింది. ఇప్పుడు చేతిలో నిలవవున్న ఏకొద్దో గొప్పో డబ్బూ యిల్లా తప్ప సిద్ధిరాస్తి ఏమీ లేదు. రామారావుకు మిడిల్ స్కూల్లో ఒక ఆక్టింగు వచ్చింది. ఇన్నూరెన్ను కంపెనీ ఏజంటుకూడాను. యిప్పుడు ఆ ఆస్తిబంధారం బైటపడకుండా గూఢంగా అట్టేపెట్టి వియ్యాలవారికి తెలీనీకుండా ఏదో ఆస్తి వున్నదనే మివతో మేనమామ సహాయంవల్ల పెళ్లి జరుపుకోవాలని యీ తల్లి కొడుకుల నిశ్చయం. మేనమామకు బెజవాడ వాటరుపర్కూలో 40 రూపాయల నౌకరీ. అతనే యింతవరకూ చదువుకునేటప్పడూ, ముఖ్యంగా నౌకరీ దొరకేటప్పడూ, సహాయంచేశాడు. ఇప్పుడూ అతనే పెళ్లిచెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. సంబంధానికివచ్చే ఆయనది రాజమండ్రి. ఆపూల్లోనే డెయిలీ క్రిక్ సపే కంపెనీలో 50 రూపాయలూచ్చే నౌకరీ. ఆయనకిద్దరే ఆడపిల్లలు. 10 ఎకరాల మాగానీభూమి కలవాడు. పెద్దపిల్లను కాకినాడలో యిచ్చాడు. యికను ఈపిల్లవెళ్లే కావలసివున్నది. చదువుకున్న ఆస్తిమంతుడికివ్వాలని బహుయిష్టం. యిట్లావుండగా

పరస్పరేణ ఆవార్త మన శంకరావు చెవిపోకింది. తిన్నగా వుత్తరంరాశాడు. 'మా మేనల్లుడు బి. ఏ. ప్యాపెనాడనీ యిప్పుడు పెద్దసాకరేమీ రాకపోయినా ముందుముందు వస్తుందనీ, దానికోసమే తాను విశ్వ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాననీ, ఆరెకరాలు మాగాణీవుందనీ, యీతనికిస్తే సర్వవిధాలా బాగుంటుందనీ'. సరే. అదిచూచి ఆయన చూచివస్తానని వుత్తరంరాశాడు. యిదీ అసలు యిప్పటికి జరిగిన సంగతీ.

3

సరే ఒకనాడు వాల్లిదరూ వచ్చారు. ఆయన పిల్లవాణ్ణి, బి. ఏ. స్ట్రీఫీకేట్ను చూచాడు. అంతా బాగానేవుందని సరేయిస్తానన్నాడు. ఆ స్తిమాటమాత్రం మళ్ళీ ఆయన ఎవరినీ అడగలేదు సుమండీ. 'మీరురండి పండుపసుపు పెట్టి ముహూర్తాలు పెట్టుకొని వద్దురుగానీ' అన్నాడు ఆయన. సరేవని ఆయనతో కూడానే మేనమామా అల్లుడూ వెళ్లారు. తథా స్తమకోని శ్రావణశుద్ధదశమినాడు ముహూర్తం నిశ్చయించుకువచ్చారు. 'యింకా నెలవున్నదిగా! యింతవ్యవధిగా పెట్టుకొచ్చారేం లగ్నం' అన్నది తల్లి.

౪

ముహూర్తం రేఫుఅసగానే బయలుదేరి వెళ్లారు పెళ్లికి. అక్కడే స్నాతకప్రథంచేసుకొన్నారు. ఐదురోజులపెళ్లి బ్రహ్మాండంగా జరుగుతున్నది. సదస్యంనాడు చెప్పాడు ఒకాయన ఆ సివివయంయాపత్నీ రహస్యంగా కన్యాదాతతో. అక్కడినుంచి గుసగుసలు బయలుదేరినై. 'ఆ స్తివున్నదన్నారూ' చదువుకున్నాడు కూడాను. అని ఇస్తానన్నాను. యిట్లా జరుగుతుందని అనుకొనలేదు' అనికన్యాదాత. యిట్లానానాగోలలతో 'పెళ్లి సాంతం అయింది. మూడునిద్రలకు తీసికెళ్లారు పిల్లని. మూడునిద్రలు కాగానే బయలుదేరివచ్చారు మంచి రోజై నా చూడకుండా. కొన్నాళ్లకు ఏడాదిలోపల తీసికెత్తామంటూ మనిషివచ్చాడు. 'మావాడికి జనీఅంచుల నీలుగ్నోవతీ కండువాకావాలని' తల్లిఅన్నది వచ్చినవారితో. ఆవచ్చినాయన యిక్కడేమీ చెప్పకుండా పిల్లవాణ్ణి తీసికెళ్లాడు. ఈమాటవాళ్లకు తెలిసింది. 'యింతమాత్రం మోసంచేసినసంబంధం దొరికిందని జరి అంచుల నీలుగ్నలు తెప్పిస్తాం పాపం'; అని యింట్లో ఆడవాళ్లు అనుకున్నారట. ఆసంగతి వరుడికి తెలిసింది. తరువాత వచ్చేరోజున వాళ్లు వీళ్లుకోరినవిగాక ఏవో సామాన్యపుగుడ్డలు పెట్టిపంపేరు. యీ తిరస్కారపు మాటలవల్ల అయితేనేం ఎట్లాఅయితేనేం వీళ్లుపిల్లను ఏడాదిలోపల తీసుకురావటానికి ప్రయత్నించనైనా లేదు. తరువాత కొన్నాళ్లకు వీళ్లే పిల్లరజస్వల ఐనట్లు శాంతినక్షత్రమన్నట్లు తెలియజేశారు శుభలేఖ ద్వారా.

'ఇంతమాత్రం సంబంధందొరికిందని శాంతి చేసుకుంటాం పాపం'; అనితల్లి అన్నది. ఈవివయం శుభలేఖతెచ్చిన మనిషిద్వారా వాళ్లకు తెలిసింది. ఈ మాటలతోటి ఎక్కడివాళ్లక్కడేవుండి పోయినారు. కాని సుశీలకుమాత్రం చాలావుత్సాహం సంతోషమూను తాను అత్తవారింటిదగ్గరుండాలనీ, సాంసారిక కష్టసుఖాల్లో తానుకూడా భాగం పంచుకోవాలనీ. కానీ ఏంజేస్తుంది పాపం! ఆసంగతివైతే యింటిదగ్గర వాళ్లు వూరుకోరు.

యిట్లా ఎన్నికాపురాలు భగ్నమై పోతున్నాయో అసత్యాగ్నిలో పడి. యిట్లాఅంటే 'నూరబడ్డా లాడి ఒకయిల్లు నిల్వవన్నార పెద్దలు' అంటారు చాలామంది. కాని దానివల్ల వచ్చేస్తలను గమనించటం లేదు. అట్లాచెయ్యటంచేత యిట్లునిలపటమే అవుతున్నదో, కాపురాలు భగ్నంచెయ్యటమే అవుతున్నదో తప్పక గమనించాలి.